

Regeringen har endnu ikke udarbejdet en egentlig strategi for tilbagetrækning, og det på trods af at det står lysende klart, at flere koalitions partnere allerede har trukket sig ud af Irak, og at stort set alle resterende lande i koalitionen, inklusive USA, inklusive Storbritannien, går med seriøse overvejelser om troppereduktioner – vel at mærke troppereduktioner, der langt overstiger det nuværende danske bidrag på omkring 530 mand.

Vi har efterlyst en plan for tilbagetrækning af de danske styrker helt tilbage fra efteråret 2004, og vi kan se, hvordan der i andre lande pågår en sådan intens debat. Norge og Holland har trukket sig ud; USA har hjemsendt 20.000 soldater hen over julen og taler om konkrete exitstrategier; Italien – ca. 3.000 soldater skal ud i år; og alt tyder på, at Storbritannien vil skære betragteligt i antallet af udsendte soldater og måske trække sig helt hjem.

Dertil kommer, at der desværre er god brug for danske soldaters dygtige indsats mange andre steder på kloden. Som eksempel kan nævnes, at NATO mangler 6.000 mand i Afghanistan; som eksempel kan nævnes, at FN ønsker 20.000 flere soldater til Dafur, hvis folkemordet skal stoppes – et folkemord, der har kostet tusinder og atter tusinder af menneskeliv og har drevet millioner på flugt. Så der er god brug for en dansk indsats også andre steder på kloden.

Som led i debatten om beslutningsforslaget finder vi det nødvendigt at gøre det klart, at den danske regering som deltager i militære operationer har et ansvar for, at international ret til hver en tid og under alle omstændigheder skal overholdes. Det samme gælder for de irakiske sikkerhedsstyrker og det irakiske politi, som er trænet og støttet af koalitionen, og som desværre også har gjort sig skyldig også i alvorlige overgreb. Endvidere bør regeringen være opmærksom på denne problematik samt løbende evaluere udviklingen med samtænkning af civile og militære indsatser.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for talen af den radikale ordfører. Det, som bringer mig på banen, er et spørgsmål til hr. Morten Helveg Petersen om, hvad der helt præcist er forskellen på det beslutningsforslag, der er til debat i dag, og som jeg kan forstå Det Radikale Venstre stemmer for, men ikke overhovedet

ønsker at forholde sig til substansen i, og så det papir, som S og R, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre lavede før jul. Hvad er det helt præcist, der er forskellen på de to ting? Hvad er det, der gør, at Det Radikale Venstre har den der holdning, at man ikke skal imødekomme det, som FN beder os om, men at den 1. juli skal være deadline, og så ser man bort fra, både hvad irakerne ønsker, og hvad FN måtte ønske?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Som jeg forsøgte at sige i min ordførertale, er det her jo ikke noget nyt standpunkt for vores vedkommende. Det er faktisk et standpunkt, vi har gjort gældende over for regeringen i knap et år. Vi har endda tidligere i det offentlige rum sagt, at vi ønsker en strategi for tilbagetrækning. Men det korte af det lange er, at vi for lang, lang tid siden har sagt til regeringen, at vi gerne ville styrke træningsindsatsen med henblik på at kunne trække os ud fra den 1. juli 2006.

Så det er noget, der er velkendt for regeringen. Vi har søgt en dialog med regeringen netop for at kunne lave en god og ordentlig langsigtet planlægning på det her felt. Det har regeringen ikke taget imod.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det blev jeg ikke så meget klogere af. Men vi prøver igen: Hvad er forskellen så på det beslutningsforslag, der foreligger nu fra regeringen, og Det Radikale Venstres forslag? Kan hr. Morten Helveg Petersen bekræfte, at der i det beslutningsforslag, vi diskuterer i dag, er en klar oprioritering af træningsindsatsen? Eller er hr. Morten Helveg Petersen uenig i det?

Og derudover: Hvad har hr. Morten Helveg Petersen tænkt sig at gøre? Hvad har Det Radikale Venstre tænkt sig at gøre som et parti, der jo varmt støtter alt, hvad FN måtte anbefale?

Når FN nu kommer med en appel om, at alle medlemslande bliver i 2006, hvad er det så, der gør, at Det Radikale Venstre, som jo nærmest ikke kan tale varmt nok om FN, nu vælger at sige: Lige i den her situation må vi altså sige til FN, at vi ikke vil være med til det? Hvad er det helt præcist, der ligger til grund for, at det er irakerne, der skal lide under den holdning, Det Radikale Venstres har, at vi nu ikke skal følge FN? Hvad er det helt præcist, der er grunden til det?